Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (десети разширен състав)

22 януари 2025 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за преструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Единен фонд за преструктуриране (ЕФП) — Решение на ЕСП относно изчисляването на предварителните вноски за периода на плащане на вноските 2019 г. — Членове 12 и 14 от Делегиран регламент 2015/63 — Понятие за „промяна на статуса“ — Институционална защитна схема — Възражение за незаконосъобразност“

По дело T-498/19,

Banco Cooperativo Español, SA, установена в Мадрид (Испания), представлявана от D. Sarmiento Ramírez-Escudero и J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Единен съвет за преструктуриране (ЕСП), представляван от M. Rius Riu и C. De Falco, подпомагани от B. Meyring, F. B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch и S. Ianc, адвокати,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, представлявана от A. Steiblytė, P. Němečková и D. Triantafyllou,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав),

състоящ се от: Ал. Корнезов, председател, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrlík (докладчик) и L. Spangsberg Grønfeldt, съдии,

секретар: S. Jund, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 9 юли 2024 г.,

* Език на производството: испански.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си, подадена на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, Banco Cooperativo Español, SA, иска отмяна на Решение SRB/ES/2022/47 на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) от 8 август 2022 г. за оттегляне на Решение SRB/ES/SRF/2019/10 на ЕСП от 16 април 2019 г. относно предварителните вноски за 2019 г. в Единния фонд за преструктуриране (ЕФП) в частта, която се отнася до институциите, посочени в приложение I към него, и за изчисляване на предварителните вноски за 2019 г. на тези институции в ЕФП (наричано по-нататък „обжалваното решение“), в частта, която се отнася до нея.

Обстоятелства по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата

2 Жалбоподателят е кредитна институция, установена в Испания. Тя е член на институционалната защитна схема (наричана по-нататък „ИЗС“) на Banco Cooperativo SPI, разрешена през март 2018 г. от Banco de España (Централната банка на Испания, Испания) в съответствие с член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).

3 С решение SRB/ES/SRF/2019/10 от 16 април 2019 година за изчисляване на предварителните вноски за 2019 г. в ЕФП (наричано по-нататък „първоначалното решение“) ЕСП определя, в съответствие с член 70, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1), предварителните вноски в Единния фонд за преструктуриране (ЕФП) (наричани по-нататък „предварителните вноски“) за 2019 г. (наричан по-нататък „периодът на плащане на вноски за 2019 г.“) на институциите по член 2 във връзка с член 67, параграф 4 от този регламент (наричани по-нататък „институциите“), сред които е и жалбоподателят.

4 С акт за събиране на вземания от 29 април 2019 г. Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано преструктуриране на банковите институции, Испания), в качеството си на национален орган за преструктуриране по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014, разпорежда на жалбоподателя да заплати сумата на предварителната си вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г., в размера, определен от ЕСП.

5 На 8 август 2022 г. ЕСП приема обжалваното решение, с което оттегля и заменя първоначалното решение. Съгласно съображения 15—18 от обжалваното решение то има за цел да поправи липсата на мотиви в първоначалното решение, което ЕСП е констатирал след постановяването на решение от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП (C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601), и на определения от 3 март 2022 г., ЕСП/Portigon и Комисия (C-664/20 P, непубликувано, EU:C:2022:161), и от 3 март 2022 г., ЕСП/Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, непубликувано, EU:C:2022:162).

6 Обжалваното решение е нотифицирано на жалбоподателя на 19 септември 2022 г.

7 Жалбоподателят и ЕСП спорят относно обстоятелствата, които трябва да се вземат предвид при изчисляването на предварителната вноска на жалбоподателя за периода на плащане на вноски за 2019 г. По-специално жалбоподателят счита, че ЕСП е трябвало да вземе предвид участието му в ИЗС през 2018 г., което той не е направил.

Обжалваното решение

8 Обжалваното решение съдържа основна част, придружена, що се отнася до жалбоподателя, от четири приложения.

9 В основния текст на обжалваното решение се описва процесът на определяне на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2019 г., който процес е приложим за всички институции.

10 По-специално, в раздел 6 от обжалваното решение ЕСП определя годишното целево равнище, посочено в член 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент № 806/2014 по отношение на предварителните вноски в ЕФП (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1), за периода на плащане на вноски за 2019 г. (наричано по-нататък „годишното целево равнище“).

11 Освен това ЕСП обяснява, че е определил годишното целево равнище на една осма от 1,15 % от размера на гарантираните депозити на всички институции през 2018 г., получен въз основа на данните, предоставени от схемите за гарантиране на депозитите в съответствие с член 16 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на преструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44).

12 В раздел 7 от обжалваното решение ЕСП описва методиката, която следва да се използва за изчисляване на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2019 г.

13 В раздел 7 от обжалваното решение ЕСП обяснява и че институциите, различни от тези, които са плащали фиксирана вноска с оглед на специфичните им характеристики, трябвало да платят коригирана спрямо рисковия им профил предварителна вноска, която той е определил, като следва следните основни етапи.

14 На първия етап ЕСП изчислява в съответствие с член 70, параграф 2, втора алинея, буква а) от Регламент № 806/2014 основната годишна вноска на всяка институция, която се изчислява пропорционално въз основа на сумата на задълженията на съответната институцията, с изключение на собствения капитал и гарантираните депозити (наричани по-нататък „нетните задължения“), спрямо нетните задължения на всички институции, лицензирани на територията на всички държави членки, участващи в Единния механизъм за преструктуриране (ЕМП). В съответствие с член 5, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП приспада някои видове задължения от нетните задължения на институцията, които следва да се вземат предвид при определянето на тази вноска.

15 На втория етап от изчисляването на предварителната вноска ЕСП извършва корекция на основната годишна вноска спрямо рисковия профил на съответната институция в съответствие с член 70, параграф 2, втора алинея, буква б) от Регламент № 806/2014.

16 На последно място, ЕСП изчислява предварителната вноска на всяка институция, като разпределя годишното целево равнище между всички институции въз основа на съотношението, базирано на основната годишна вноска, коригирана в зависимост от рисковия профил.

Искания на страните

17 По същество, съгласно последните му писмени изявления жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение в частта, в която се отнася до него,

– да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

18 ЕСП моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

19 Европейската комисия моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

20 В жалбата си жалбоподателят изтъква две основания: първото — нарушение на членове 12 и 14 от Делегиран регламент 2015/63, тъй като ЕСП не е взел предвид участието му в ИЗС за целите на изчисляването на предварителната вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г., и второто, при условията на евентуалност — възражение за незаконосъобразност на членове 12 и 14 от Делегиран регламент 2015/63 поради нарушение на член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

21 В изявлението за изменение на жалбата, подадено в секретариата на Общия съд на 20 септември 2022 г. на основание член 86 от Процедурния правилник на Общия съд, жалбоподателят посочва, че поддържа всички изложени в жалбата си доводи, като

същевременно уточнява, че след оттеглянето и замяната на първоначалното решение с обжалваното решение исканията му трябва да се разбират като отнасящи се до обжалваното решение.

22 Най-напред следва да се разгледа второто основание, с което жалбоподателят повдига възражение за незаконосъобразност на членове 12 и 14 от Делегиран регламент 2015/63, а след това първото основание, отнасящо се до законосъобразността на обжалваното решение.

По второто основание: възражение за незаконосъобразност на членове 12 и 14 от Делегиран регламент 2015/63

По допустимостта

23 ЕСП поддържа, че второто основание е недопустимо поради неточност, тъй като жалбоподателят не е уточнил кои разпоредби на членове 12 и 14 от Делегиран регламент 2015/63 трябва да бъдат обявени за неприложими поради нарушение на член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59. Освен това законосъобразността на член 12 от този делегиран регламент не била релевантна в случая, тъй като тази разпоредба не била приложима.

24 Жалбоподателят счита, че второто основание е допустимо.

25 В това отношение от съдебната практика следва, че за да се гарантират правната сигурност и доброто правораздаване, искът е допустим, ако съществените правни и фактически обстоятелства, на които той се основава, следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба. Също съгласно постоянната съдебна практика всяко основание, което не е достатъчно ясно формулирано в исковата молба, трябва да се счита за недопустимо (вж. решение от 7 юли 2021 г., Bateni/Съвет, T-455/17, EU:T:2021:411, т. 135 и цитираната съдебна практика; вж. в този смисъл и решение от 30 юни 2021 г., Италия/Комисия, T-265/19, непубликувано, EU:T:2021:392, т. 33 и цитираната съдебна практика).

26 Що се отнася до неяснотата на изтъкнатото от ЕСП второ основание, следва да се отбележи, че в жалбата жалбоподателят уточнява, че повдига възражение за незаконосъобразност на членове 12 и 14 от Делегиран регламент 2015/63 само ако при разглеждането на първото основание Общият съд тълкува тези членове в смисъл, че не позволяват да се вземе предвид участието му в ИЗС през 2018 г. за целите на изчисляването на предварителната му вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г.

27 С първото основание, от една страна, жалбоподателят поддържа, че член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 трябва да се тълкува в смисъл, че позволява участието му в ИЗС през 2018 г. да се вземе предвид при изчисляването на предварителната му вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г. От друга страна, той изтъква, че референтната дата за предоставяне на информация за изчисляването на предварителните вноски за периода на плащане на вноски за 2019 г., която в член 14, параграф 1 от този делегиран регламент била определена за 31 декември 2017 г., не била пречка ЕСП да вземе предвид за този период участието му в ИЗС през 2018 г.

28 Следователно от цялостния прочит на жалбата е видно, че жалбоподателят е повдигнал възражението за незаконосъобразност на член 12, параграф 2 и на член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63. Впрочем в хода на съдебното заседание жалбоподателят потвърждава също, че с второто основание оспорва незаконосъобразността на тези разпоредби.

29 Що се отнася до втория довод на ЕСП, че законосъобразността на член 12 от Делегиран регламент 2015/63 не била релевантна в случая, следва да се припомни, че възражение за незаконосъобразност, повдигнато инцидентно на основание член 277 ДФЕС по повод на главното оспорване на законосъобразността на друг акт, е допустимо само когато съществува връзка между този акт и нормата, по отношение на която е повдигнато възражението за незаконосъобразност (решения от 30 април 2019 г., Wattiau/Парламент, T-737/17, EU:T:2019:273, т. 56, и от 16 юни 2021 г., Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Комисия, T-126/19, EU:T:2021:360, т. 33).

30 При това положение член 277 ДФЕС трябва да се тълкува достатъчно широко, за да се осигури ефективен контрол за законосъобразност на актовете с общо приложение на институциите в полза на лицата, които не могат да обжалват пряко тези актове. Следователно приложното поле на член 277 ДФЕС трябва да обхваща и актовете на институциите, които са били релевантни за приемането на решението, предмет на жалбата за отмяна, в смисъл че това решение се основава главно на тези актове, макар формално да не представляват правното му основание. От друга страна, не бива при разглеждането на възражение за незаконосъобразност изкуствено да се разделят правилата на един и същ режим (вж. решение от 16 юни 2021 г., Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji/Комисия, T-126/19, EU:T:2021:360, т. 34 и цитираната съдебна практика).

31 В случая жалбоподателят твърди, че ЕСП е трябвало да вземе предвид участието му в ИЗС през 2018 г. за целите на изчисляването на предварителната му вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г. на основание член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, което той е отказал на основание на същата тази разпоредба, тъй като я е тълкувал по различен начин.

32 С повдигнатото възражение за незаконосъобразност жалбоподателят поддържа, че ако възприетото от ЕСП в обжалваното решение тълкуване на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 е правилно, тази разпоредба би била незаконосъобразна, тъй като нарушавала член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59, тъй като тези разпоредби задължават Комисията при приемането на този делегиран регламент да се увери, че основните годишни вноски са адаптирани по подходящ начин към рисковия профил на институциите и че участието на дадена институция в ИЗС се взема предвид при това адаптиране.

33 При това положение следва да се констатира, че съществува връзка между обжалваното решение и член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63.

34 Това важи в още по-голяма степен, тъй като доводът на ЕСП, изложен в точка 29 по-горе, ако се следва, би довел до изкуствено разделяне на правилата на режима за изчисляване на предварителните вноски, установен с Делегиран регламент 2015/63, и би лишил член 277 ДФЕС от полезното му действие.

35 Поради това следва да се отхвърлят възраженията за недопустимост, повдигнати от ЕСП по отношение на второто основание.

По същество

36 С второто основание жалбоподателят поддържа, че ако член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 трябва да се тълкуват в смисъл, че участието му в ИЗС през 2018 г. не може да се вземе предвид при изчисляването на предварителната му вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г., тогава тези разпоредби противоречат на член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59.

37 Като се има предвид, че жалбоподателят повдига настоящото възражение за незаконосъобразност само в хипотезата, посочена в точка 36 по-горе, най-напред следва да се провери дали член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 позволяват на ЕСП да вземе предвид участието на дадена институция в ИЗС през 2018 г., за да изчисли предварителната ѝ вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г. Ако случаят не е такъв, на второ място, следва да се прецени дали тези разпоредби са в съответствие с член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59.

– По обхвата на член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63

38 Член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 гласи, че „[п]ромяната на статуса на институцията, включително на малка институция, по време на период на плащане на вноски не оказва влияние върху предварителната вноска, която трябва да бъде платена през тази конкретна година“.

39 Съгласно член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 „[и]нституциите представят на органа за преструктуриране най-актуалните заверени годишни финансови отчети, налични преди 31 декември на годината, предхождаща периода на плащане на вноски, заедно с мнението на задължителния одитор или одиторско дружество“.

40 Жалбоподателят твърди, че член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 трябва да се тълкува в смисъл, че участието на институция в ИЗС представлява промяна на статуса по смисъла на тази разпоредба и че тази промяна трябва да се вземе предвид през периода на плащане на вноски, следващ периода, през който е настъпила промяната, а именно през който посочената институция е участвала в ИЗС. Следователно, доколкото участието на жалбоподателя в ИЗС е започнало през 2018 г., ЕСП е трябвало да вземе предвид това обстоятелство при изчисляването на предварителната му вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г.

41 Освен това, противно на поддържаното от ЕСП, член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 не е пречка да вземе предвид участието на дадена институция в ИЗС през 2018 г., за да изчисли предварителната ѝ вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г., дори това участие все още да не е започнало към 31 декември 2017 г. При всички положения тази разпоредба не може да се използва, за да се компрометира спазването на изискването, установено в член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59, а именно предварителните вноски да се адаптират към рисковия профил на институциите, по-специално що се отнася до участието им в ИЗС.

42 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.

43 Член 4, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда, че ЕСП изчислява предварителната вноска на всяка институция въз основа на информацията, предоставена от нея в съответствие с член 14 от посочения делегиран регламент.

44 Най-напред, член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 гласи, че институциите трябва да представят на ЕСП най-актуалните заверени годишни финансови отчети, налични най-късно на 31 декември в годината, предхождаща периода на плащане на вноски (наричана по-нататък „годината N-1“). Тези финансови отчети се придружават от мнението на задължителния одитор или одиторско дружество.

45 Следва да се констатира, че предвид продължителността на финализирането на тези финансови отчети информацията, въз основа на която ЕСП изчислява предварителната вноска на всяка институция, по принцип се отнася до предпоследната година, предхождаща периода на плащане на вноски, или, при изключителни обстоятелства, до счетоводна година, започнала през тази предпоследна година и приключила през годината N-1 (наричана по-нататък за тези два периода „референтната година N-2“).

46 По-нататък, от член 14, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 следва, че институциите трябва да предоставят на ЕСП най-малко информацията, посочена в приложение II към този делегиран регламент, включително задълженията, създадени от институция, която е член на ИЗС, които са изключени от изчисляването на предварителните вноски съгласно член 5, параграф 1, буква б) от посочения делегиран регламент.

47 Накрая, член 14, параграф 3 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда, че информацията, посочена в приложение II към него, която попада в обхвата на изискванията за надзорна отчетност, се предоставя на ЕСП, както е докладвана от съответната институция в най-актуалния съответен надзорен отчет за компетентния орган във връзка с референтната година на годишния финансов отчет, посочен в член 14, параграф 1 от този делегиран регламент.

48 Така от тълкуването на член 4, параграф 1 във връзка с член 14, параграфи 1—3 от Делегиран регламент 2015/63 следва, че ЕСП трябва да изчисли предварителните вноски въз основа на информацията за най-актуалния одобрен и заверен годишен финансов отчет (наричан по-нататък „финансовият отчет“), който е на разположение към 31 декември на годината N-1 (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2019 г., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, т. 42), като се има предвид, че следователно тази информация се отнася до финансовия отчет, който се отнася до референтната година N-2.

49 В този контекст следва да се уточни, че за целите на изчисляването на предварителната вноска на дадена институция информацията за участието ѝ в ИЗС е тясно свързана с друга информация, съдържаща се във финансовия ѝ отчет. Всъщност, когато прилага например показателя за риск ИЗС, предвиден в член 6, параграф 5, буква б) от Делегиран регламент 2015/63, ЕСП трябва по-специално да вземе предвид — в съответствие с член 7, параграф 4, втора алинея от този делегиран регламент — относителното тегло на показателя „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за преструктуриране“, предвиден в член 6, параграф 5, буква а) от посочения делегиран

регламент. Както обаче твърди ЕСП, без това да се оспорва от жалбоподателя, информацията относно последния показател за риск по принцип се съдържа във финансовия отчет на съответната институция.

50 Така, когато такава институция участва в ИЗС през годината N-1, това участие се извършва след приключването на финансовите отчети за референтната N-2 година, които са определящи за изчисляването на предварителната вноска на тази институция, както следва от точка 45 по-горе. При тези условия посоченото участие в ИЗС не може да се счита за информация, която се отнася до тези финансови отчети. В такъв случай ЕСП не следва да взема предвид това участие при изчисляването на предварителната вноска на посочената институция за съответния период на плащане на вноски.

51 Доводите на жалбоподателя не могат да оборят този извод.

52 Първо, жалбоподателят поддържа, че ЕСП е длъжен да вземе предвид участието на дадена институция в ИЗС през годината N-1 на основание член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, тъй като такова участие представлява промяна на статуса по смисъла на тази разпоредба.

53 Без да е необходимо да се проверява дали участието на институция в ИЗС представлява „промяна на статуса“ по смисъла на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, достатъчно е да се отбележи, че при всички положения тази разпоредба не задължава ЕСП да вземе предвид такава промяна, настъпила през годината N-1, за целите на изчисляването на предварителната вноска за съответния период на плащане на вноски.

54 Всъщност член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда само, че промяната на статуса на дадена институция през периода на плащане на вноски „няма отражение върху [предварителната] вноска, дължима за въпросната година“. Така в тази разпоредба се уточнява, че промяна на статуса не трябва да се взема предвид за целите на изчисляването на предварителната вноска, дължима за същата година, през която е настъпила промяната, без обаче да се изисква тази промяна непременно да се взема предвид при изчисляването на предварителната вноска, дължима за следващата година.

55 В това отношение, най-напред, жалбоподателят не може да твърди, че използването на израза „въпросната година“ предполага различно третиране за годината, през която е настъпила промяната на статуса и за следващата година.

56 Всъщност самият факт, че в член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 се уточнява, че промяната на статуса през периода на плащане на вноски няма отражение върху предварителната вноска, дължима за същия период, не означава, че по аргумент за противното тя трябва да се вземе предвид за следващия период.

57 По-нататък, дори да се предположи, че участието на институция в ИЗС представлява „промяна на статуса“ по смисъла на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, от тълкуването на член 4, параграф 1 във връзка с член 14, параграфи 1—3 от този делегиран регламент следва, както е посочено в точки 48—50 по-горе, че такова участие трябва да се вземе предвид, ако произтича от информацията относно финансовия отчет за референтната година N-2.

58 Нито една разпоредба в текста на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 обаче не дава основание да се предположи, че тази разпоредба въвежда изключение от това правило.

59 По-специално, макар да е вярно, както отбелязва жалбоподателят, че член 14 от Делегиран регламент 2015/63 е част от раздел 3 от него, озаглавен „Административни и наказателни мерки“, от това не може да следва, че неговото приложно поле трябва да бъде ограничено до чисто административните мерки на системата на предварителните вноски. Напротив, като се има предвид, че член 4, параграф 1 от посочения регламент изрично предвижда, че ЕСП трябва да изчислява предварителните вноски въз основа на информацията, предоставена от институциите „в съответствие с член 14 [от Делегиран регламент 2015/63]“, тази разпоредба е релевантна за изчисляването на тези вноски.

60 Накрая, не може да се приеме доводът на жалбоподателя, че ако член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 не позволява да се вземе предвид промяна на статуса през периода на плащане на вноски, следващ този, през който е настъпила промяната, тази разпоредба би станала излишна.

61 В това отношение от съдебната практика следва, че член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 цели по-специално да се избегне всяка несигурност относно обхвата на член 12, параграф 1 от този делегиран регламент, доколкото последният предвижда изключение от принципа, че предварителните вноски се изчисляват въз основа на информацията, налична към 31 декември на годината N-1 (решение от 29 септември 2022 г., ABLV Bank/ЕСП, C-202/21 P, EU:C:2022:734, т. 61).

62 Така член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 запазва предмета си, доколкото изяснява изрично последиците, които вече могат да се изведат имплицитно от член 14, параграф 1 от този делегиран регламент, а именно че „промяна на статуса“ на дадена институция не може да има отражение върху предварителната вноска, дължима за въпросната година.

63 От гореизложеното следва, че член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 не задължава ЕСП да вземе предвид участието на дадена институция в ИЗС през годината N-1 за целите на изчисляването на предварителната вноска.

64 Второ, жалбоподателят не може да твърди, че такова задължение произтича от член 14, параграф 5 от Делегиран регламент 2015/63, който гласи, че „[к]огато информацията или данните, предоставени на органите за преструктуриране, е предмет на актуализации или корекции, такива актуализации или корекции се представят без ненужно забавяне на органите за преструктуриране“.

65 В това отношение следва да се уточни, че актуализациите, посочени в член 14, параграф 5 от Делегиран регламент 2015/63, се отнасят до информацията или данните, предоставени от съответната институция съгласно член 14, параграф 1 от този делегиран регламент, като по този начин те се отнасят до референтната година N-2. Така нищо в член 14, параграф 5 от посочения делегиран регламент не сочи, че тази разпоредба има за цел да разреши на дадена институция да представи на ЕСП информация за период, различен от този, за който се отнася финансовият отчет, посочен в член 14, параграф 1 от същия делегиран регламент, а именно референтната година N-2.

66 Трето, жалбоподателят не може да се позовава на член 17, параграф 3 от Делегиран регламент 2015/63, за да твърди, че ЕСП е длъжен да вземе предвид информацията за година N-1.

67 Член 17, параграф 3 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда, че „[к]огато информацията, предоставена от институциите на органа за преструктуриране, подлежи на преизчисления или преразглеждания, органът за преструктуриране коригира годишните вноски в съответствие с актуализираната информация при изчисляването на [предварителната] вноска на тази институция за следващия период на плащане на вноски“.

68 От това следва, както поддържа ЕСП, че член 17, параграф 3 от Делегиран регламент 2015/63 само определя момента, от който посочените в тази разпоредба преизчисления или преразглеждания пораждат действие, а именно през следващия период на плащане на вноски. За сметка на това посочената разпоредба няма за цел да променя референтната дата на информацията, която е релевантна за изчисляването на предварителните вноски, както е установена в член 14, параграф 1 от този делегиран регламент.

69 Четвърто, жалбоподателят поддържа, че изчисляването на предварителните вноски трябва да се извърши въз основа на „моментна снимка“ на институциите към 1 януари на всяка година, като се основава на заключението на генералния адвокат Campos Sánchez-Bordona по дело State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:539, т. 71). Според него при това положение участието му в съответната ИЗС трябва да се вземе предвид при изчисляването на предварителната му вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г.

70 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че макар член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 да се отнася до една-единствена дата, която е 31 декември на година N-1, това позоваване се отнася до наличието на финансовия отчет, използван за изчисляване на предварителните вноски. Необходимо е също така наличния към тази дата финансов отчет да бъде надлежно одобрен и заверен, което означава, както бе посочено в точка 45 по-горе, че този финансов отчет се отнася до референтната година N-2.

71 От друга страна, от член 14, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63 несъмнено следва, както поддържа жалбоподателят, че информацията, която представлява основата за изчисляване на предварителните вноски за даден период на плащане на вноски, може да бъде предоставена от съответната институция не по-късно от 31 януари на годината на периода на плащане на вноски. Това обаче не засяга и констатацията, която следва от точки 42—50 по-горе, че тази информация трябва да се отнася до финансовия отчет, наличен към 31 декември на годината N-1, и следователно се отнася до референтната година N-2.

72 Пето, същият извод се налага и по отношение на довода на жалбоподателя, че участието на институция в ИЗС не била счетоводна информация, която подлежи на промени. Всъщност евентуалното променливо или статично естество на информацията, посочена в член 14, параграф 4 от Делегиран регламент 2015/63, не е релевантно с оглед на ясния текст на член 14, параграф 1 от този делегиран регламент, от който следва, че информацията за изчисляване на предварителните вноски трябва да се отнася до финансовия отчет, наличен към 31 декември на годината N-1, и че следователно се отнася до референтната година N-2, както бе посочено в точка 45 по-горе.

73 С оглед на гореизложеното следва да се констатира, че член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 не задължава ЕСП да вземе предвид участието на дадена институция в ИЗС за целите на изчисляването на предварителната вноска през периода на плащане на вноски, следващ периода на участието, а всъщност и не му позволява да го вземе предвид.

74 Този извод се потвърждава от целта, преследвана от системата на предварителните вноски, въведена с Директива 2014/59 и Регламент № 806/2014, уточнена с Делегиран регламент 2015/63.

75 Всъщност, както бе посочено в точка 48 по-горе, ЕСП трябва да изчисли предварителните вноски въз основа на информацията, която се отнася до финансовия отчет, наличен към 31 декември на годината N-1, който се отнася до референтната година N-2.

76 Ако обаче ЕСП трябва да вземе предвид всички участия в ИЗС на съответните институции през годината N-1, надеждността на изчисляването на предварителните вноски, извършено през следващата година, би могла да бъде застрашена, тъй като ЕСП би бил длъжен по-специално да извърши посоченото изчисляване въз основа на друга информация, различна от свързаната с посочения надлежно одобрен финансов отчет. Така липсата на надеждност на посоченото изчисляване би могла да възпрепятства постигането на целта, преследвана от системата на предварителните вноски, която се състои в постигането най-късно до 31 декември 2023 г. на поне 1 % от размера на гарантираните депозити на всички институции, лицензирани на територията на участващите в ЕМП държави членки (вж. в този смисъл и по аналогия, решение от 14 ноември 2019 г., State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, т. 41 и 43).

77 Накрая, вземането предвид на участието в ИЗС, извършено през годината N-1, би се отразило на съгласуваността при изчисляването на предварителните вноски, както и на съпоставимостта на информацията, използвана за това изчисляване. Всъщност, когато ЕСП взема предвид при такова изчисляване, в съответствие с членове 4 и 14 от Делегиран регламент 2015/63, информацията за референтната година N-2 (вж. т. 48 по-горе), той ще бъде длъжен да вземе предвид информацията за друг период, а именно годината N-1, що се отнася до участието на дадена институция в ИЗС през годината N-1.

78 С оглед на гореизложеното член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 трябва да се тълкуват в смисъл, че не позволяват на ЕСП да вземе предвид участието на институция в ИЗС през 2018 г. за целите на изчисляването на предварителната ѝ вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г.

– По законосъобразността на член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 с оглед на член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59

79 С второто основание жалбоподателят поддържа, че ако член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат да се вземе предвид участието на дадена институция в ИЗС през 2018 г. за целите на изчисляването на нейната предварителна вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г., тогава тези разпоредби противоречат на член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59.

80 Второто основание се разделя на две части: първата — неспазване на изискването, предвидено в член 103, параграфи 2 и 7 от Директива 2014/59, съгласно което предварителните вноски трябва да бъдат адаптирани към рисковия профил на всяка институция, и втората — нарушение на условието, предвидено в член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59, съгласно което при определянето на предварителните вноски трябва да се отчита фактът, че дадена институция участва в ИЗС.

81 ЕСП и Комисията оспорват тези доводи.

82 Поради тясната връзка между тези две части от настоящото основание те следва да бъдат разгледани заедно.

83 В това отношение следва да се припомни, че при уточняването с Делегиран регламент 2015/63 на правилата за корекция на предварителните вноски спрямо рисковия профил, в изпълнение на делегирането на правомощия, предвидено в член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, Комисията разполага с широко право на преценка, когато трябва да извършва комплексни преценки и оценки (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2023 г., Landesbank Baden-Württemberg/ЕСП, T-389/21, EU:T:2023:827, т. 105—111).

84 Такъв е случаят и с правомощието на Комисията да определи референтните дати за вземане предвид на информацията, която е от значение за корекцията на предварителните вноски спрямо рисковия профил, включително референтната дата за вземане предвид на участието на дадена институция в ИЗС.

85 Всъщност, от една страна, това определяне е неразделна част от метода за корекция на предварителните вноски спрямо рисковия профил, което като цяло предполага сложни преценки и оценки (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2023 г., Landesbank Baden-Württemberg/ЕСП, T-389/21, EU:T:2023:827, т. 105—111).

86 От друга страна, член 103, параграф 7, буква з) от Директива 2014/59 само посочва, че когато приема делегирани актове за уточняване на понятието за корекция на предварителните вноски спрямо рисковия профил на институциите, Комисията трябва да вземе предвид факта, че дадена институция принадлежи към ИЗС, без обаче да уточнява момента, в който този факт трябва да се вземе предвид.

87 При тези условия, що се отнася до референтните дати на метода за корекция на предварителните вноски по член 103, параграф 7 от Директива 2014/59, и по-специално на отчитане на участието на дадена институция в ИЗС, контролът на съда на Европейския съюз трябва да се сведе до проверка дали упражняването на предоставеното на Комисията право на преценка не е опорочено от явна грешка или от злоупотреба с власт, както и дали тя явно не е превишила пределите на това правомощие (вж. в този смисъл решение от 20 декември 2023 г., Landesbank Baden-Württemberg/ЕСП, T-389/21, EU:T:2023:827, т. 112).

88 От това следва, че жалбоподателят трябва да докаже, че член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 са опорочени от явна грешка в преценката или от злоупотреба с власт или явно не зачитат пределите на правомощието на Комисията.

89 В това отношение най-напред следва да се подчертае, че в Делегиран регламент 2015/63 Комисията действително е взела предвид принадлежността на институциите към ИЗС като елемент, който е бил релевантен в контекста на корекцията на предварителните вноски спрямо рисковия профил на институциите.

90 По-специално съгласно член 5, параграф 1, буква б) от Делегиран регламент 2015/63 някои задължения, създадени от институция, която е член на ИЗС, са изключени от изчисляването на основните годишни вноски. Освен това член 6, параграф 5, буква б) и член 7, параграф 4, буква б) от този делегиран регламент отчитат участието на дадена институция в ИЗС, за да коригират основната годишна вноска спрямо рисковия профил на институцията.

91 По-нататък, безспорно съгласно член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63,при изчисляването на предварителните вноски се взема предвид участието в ИЗС със закъснение, което съответства на периода между референтната дата на посочения в тази разпоредба финансов отчет и датата на изчисляване на предварителните вноски.

92 Този подход обаче е обоснован от необходимостта да се установи обща дата за всички съответни институции, която да позволява съпоставяне на данните и информацията, които те предоставят за целите на изчисляването на предварителните вноски. Всъщност, от една страна, от изложените в точка 75 по-горе съображения следва, че тази дата има за цел по-специално да позволи на ЕСП да изчисли надеждно предварителните вноски въз основа на одобрен финансов отчет и следователно да постигне посочената в същата точка цел.

93 От друга страна, посоченото в точка 91 по-горе закъснение не е явно неподходящо, тъй като съгласно член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП взема предвид информацията относно актуалния одобрен и заверен финансов отчет, така че изчисляването на предварителните вноски се основава на информацията, свързана с първата година, за която е налице такъв отчет в одобрена и заверена форма (вж. т. 45 по-горе).

94 Накрая, следва да се отбележи, че жалбоподателят не е представил други доказателства, за да докаже, че член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 са опорочени от явна грешка в преценката или от злоупотреба с власт, или че явно не спазват пределите на правомощията на Комисията, когато определят момента, в който е трябвало да се вземе предвид участието на дадена институция в ИЗС.

95 При това положение второто основание, изтъкнато от жалбоподателя, следва да бъде отхвърлено.

По първото основание: нарушение на член 12, параграф 2 и на член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63

96 Жалбоподателят изтъква по същество, че като е отказал да вземе предвид участието му в съответната ИЗС през 2018 г. за изчисляването на предварителната вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г., ЕСП е нарушил член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63.

97 ЕСП оспорва тези доводи.

98 Следва да се констатира, че участието на жалбоподателя в съответната ИЗС не е осъществено през референтната година N-2, а именно 2017 г., тъй като тази ИЗС е създадена едва през 2018 г.

99 Както обаче следва от точки 43—78 по-горе, член 12, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 трябва да се тълкуват в смисъл, че не позволяват на ЕСП да вземе предвид участието на жалбоподателя в ИЗС през 2018 г. за целите на изчисляването на предварителната вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г.

100 Този извод не се поставя под въпрос от довода на жалбоподателя, че неговият финансов отчет, наличен към 31 декември 2017 г., съдържа определена информация относно създаването на ИЗС, в която той членува, и поради това ЕСП е трябвало да я вземе предвид за периода на плащане на вноски за 2019 г.

101 Всъщност съгласно член 2, параграф 1, точка 8 от Директива 2014/59 за целите на изчисляването на предварителната вноска ЕСП може да вземе предвид само ИЗС, които са били разрешени в съответствие с член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013.

102 Следва обаче да се констатира, че учредяването на въпросната ИЗС става окончателно едва след като през март 2018 г. Централната банка на Испания потвърждава, че споразумението за създаване на тази ИЗС отговаря на изискванията, предвидени в член 113, параграф 7 от Регламент № 575/2013.

103 При това положение ЕСП не е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид участието на жалбоподателя в съответната ИЗС през 2018 г., за целите на изчисляването на предварителната вноска за периода на плащане на вноски за 2019 г.

104 Следователно първото основание трябва да се отхвърли като неоснователно, както и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

105 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да понесе, освен собствените си разноски, и разноските на ЕСП, съгласно направените от последния искания.

106 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Banco Cooperativo Español, SA да понесе направените от нея съдебни разноски, както и разноските, направени от Единен съвет за преструктуриране (ЕСП).

3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

Корнезов Buttigieg Hesse

Petrlík Spangsberg Grønfeldt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 януари 2025 година.

Подписи